

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az **ügy** **száma:** Gfv.III.30.102/2025/9.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Bajnok István előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

Az adós: adós¹

Az adós felszámolója: felszámoló¹

A felszámoló jogi képviselője: Dr. Farkas Richárd Ügyvédi Iroda cím¹

A kifogást tevő hitelező: hitelező¹

A hitelező képviselője: Dr. Dombi Sándor Zsolt ügyvéd cím²

A kifogással érintett hitelező: hitelező²

A kifogással érintett hitelező jogi képviselője: Dr. Csécsy Róbert ügyvéd cím³

Az eljárás tárgya: kifogás felszámolási eljárásban

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: hitelező

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Szegedi Ítéltábla Fpkhf.30.012/2025/2.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Kecskeméti Törvényszék 6.Fpkh.52/2024/4.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést – az elsőfokú végzésre kiterjedően – hatályon kívül helyezi, és az eljárást hivatalból megszünteti.

Kötelezi a kifogást tevő hitelezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg a felszámolónak 100.000 (százezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a kifogást tevő hitelező 15.000 (tizenötezer) forint elsőfokú, 60.000 (hatvanezer) forint másodfokú és 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték visszatérítését kérheti az adóhatóságtól.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság 2021. április 20-i kezdő időponttal elrendelte az adós felszámolását.

[2] Az eljárás során a felszámoló a V. Kft. hitelező (a továbbiakban: érintett hitelező) által bejelentett 1.683.410.413 forint összegű követelést a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 49/D. § szerinti biztosított követelésként nyilvántartásba vette.

[3] A felszámoló elkészítette az I. számú közbenső mérleget és az annak mellékletét képező, a hitelezői igényekről készült kimutatást, amelyben az érintett hitelező igénye a fenti besorolás szerint szerepelt. Ezt a dokumentációt 2022. november 21-én az E. Kft. hitelező (a továbbiakban: hitelező) részére is megküldte észrevételezésre, a hitelező azonban nem terjesztett elő észrevételt. A felszámoló által így benyújtott I. számú közbenső mérleget az elsőfokú bíróság jóváhagyta. A felszámoló 2024. január 30-án benyújtotta a II. számú közbenső mérleget is, amelyet előzőleg – a mellékletét képező, a hitelezői igényekről készült kimutatással együtt – szintén megküldött valamennyi hitelezőnek. A törvényszék ezt a mérleget is jóváhagyta fellebbezés hiányában elsőfokon jogerőre emelkedett végzésével.

A hitelező kifogása és az adós, valamint az érintett hitelező ellenkérelme

[4] A hitelező a 2024. május 3-án a Cstv. 51. § (1) bekezdése alapján előterjesztett kifogásában az érintett hitelező hitelezői igényének a Cstv. 49/D. §-a alapján biztosított követelésként való besorolására és nyilvántartásba vételére vonatkozó felszámolói intézkedés megsemmisítését, és a felszámoló arra történő kötelezését kérte, hogy az érintett hitelező igényét a Cstv. 57. § (1) bekezdés f) pontja szerinti követelésként sorolja be.

[5] Előadta, hogy tudomása szerint az érintett hitelező követelését a felszámoló azért a Cstv. 49/D. §-a alapján sorolta be, mert az adós tulajdonában álló ingatlanokra az érintett hitelező javára végrehajtási jog került bejegyzésre, emiatt pedig a Cstv. 49/D. § (3) bekezdése alapján a felszámoló a követelést a zálogjoggal biztosított követelésekkel azonos elbírálásúnak tekintette. A hitelező azonban 2024. április 18-án a Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal Földhivatali Főosztályánál (a továbbiakban: földhivatal) olyan tájékoztatást kapott, hogy az adós ingatlanaira csak a felszámolási eljárás kezdő időpontja után jegyezték be a végrehajtási jogot. Álláspontja szerint ezért jogszabálysértő a felszámoló által alkalmazott besorolás, az érintett hitelező igényét ugyanis jogszerűen csak a Cstv. 57. § (1) bekezdés f) pontja szerinti kielégítési kategóriába lehetett volna besorolni. A hitelező előadta továbbá, hogy a felszámoló jogszabálysértő intézkedéséről csak utólag, az eljárás folyamán szerzett tudomást, kifogását ezt követően terjesztette elő.

[6] A felszámoló a kifogás elutasítását kérte. Védekezése szerint a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzése konstitutív, a bejegyzési kérelem benyújtásának időpontjára visszaható hatályú. A bejegyzéshez fűződő joghatály beálltát tehát nem a bejegyző határozat időpontja, hanem a bejegyzési kérelem iktatásának (a széljegy felvezetésének) az időpontja határozza meg. Így a joghatás kiváltása szempontjából az érintett hitelező javára a végrehajtási jogok már a felszámolás kezdő időpontját megelőzően bejegyzésre kerültek, ezért a hitelezői igényének a Cstv. 49/D. §-a szerinti nyilvántartása megalapozott.

[7] Az érintett hitelező szintén a kifogás elutasítását kérte, elsődlegesen annak elkésettségére hivatkozva.

Az első- és a másodfokú bíróság határozata

[8] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban meghozott végzésével a kifogást elutasította.

[9] Határozatának indokolásában megállapította, hogy a hitelező már 2022. november 21-én, az I. számú közbenső mérleg átvételével biztosan tudomást szerzett az érintett hitelező igényének besorolásáról. A hitelező azzal indokolta kifogása későbbi előterjesztését, hogy a felszámoló intézkedésének körülményeit a részletekre kiterjedően akkor még nem ismerte meg. Az elsőfokú bíróság a hitelező előadásából és az iratokból azt állapította meg, hogy a hitelező a kifogás alapjául szolgáló körülményekről, tehát a végrehajtási jog bejegyzésével kapcsolatos időpontokról ténylegesen 2024. április 18-án szerzett tudomást, ekkor járt a földhivatalnál. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban a kifogást benyújtó hitelező kellő gondosság mellett már az érintett hitelező igényének besorolásáról az I. számú közbenső mérlegből való tudomásszerzését követően, tehát 2022-ben eljárhatott volna a földhivatalnál, és így megismerhette volna azokat a tényeket, amelyekre a kifogását alapította.

[10] Az elsőfokú bíróság szerint a hitelező által hivatkozott határidő-számítás akkor lett volna alkalmazható, ha a felszámoló eljárásának lett volna olyan része, amelyről a hitelező később szerzett tudomást, és csak akkor kerül abba a helyzetbe, hogy kifogását 15 napon belül benyújthassa. Jelen esetben azonban a felszámoló időközben semmiféle későbbi olyan intézkedést nem tett a hitelezői igény besorolása kapcsán, amely változtatott volna az eredeti körülményeken. A hitelező saját döntése alapján járt el a földhivatalnál másfél évvel azután, hogy a hitelezői igény besorolásáról már tudomást szerzett, ezért a kifogása elkészt.

[11] A hitelező fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését – az indokolás kiegészítésével – helybenhagyta.

[12] Rámutatott, hogy az elsőfokú végzés indokolása megfelel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdésében írtaknak.

[13] A fellebbezés érdemi elbírálása során a másodfokú bíróság azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan jutott-e arra a következtetésre, hogy a hitelező az érintett hitelező igényének besorolásával kapcsolatban 2022 novemberében valamennyi szükséges információ birtokába jutott, így az emiatt előterjeszthető kifogásra nyitva álló határidő a kifogás előterjesztésekor már eltelt. Ezzel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a hitelező 2022. november 21-én az érintett hitelező igényének privilegizált hitelezői igényként történő besorolásáról már tudomást szerzett. A felszámoló e hitelezői igény besorolását és visszaigazolását követően azzal összefüggésben egyéb intézkedést nem tett. A hitelező számára ekkor elfogadott volt az érintett hitelező igényének besorolása, ennek helyessége állítása szerint utóbb bekövetkezett – közelebbről meg nem jelölt – események hatására kérdőjeleződött meg. Ez vezetett oda, hogy 2024. április 18-án eljáró a földhivatalnál. A másodfokú bíróság megítélése szerint a kialakult bírói gyakorlat értelmében a kifogás előterjesztésére nyitva álló határidő, ha a felek között egyeztetés zajlik, a felszámoló végleges

álláspontjának közlésétől számítandó. Jelen esetben azonban a hitelező és a felszámoló között nem folyt egyeztetés, a hitelező a bíróság által nem ismert okból vonta utóbb kétségbe a felszámolónak az érintett hitelező igényének besorolására vonatkozó intézkedését és ennek ellenőrzése miatt járt el földhivatalnál. Ezen intézkedése kiváltó okára azonban a kifogásoló hitelező még fellebbezésében sem tért ki. Ezt követően a felszámolótól nem kért további magyarázatot az intézkedésére, tehát közöttük továbbra sem indult meg olyan egyeztetés, amellyel kapcsolatban a hitelező a felszámoló besorolással kapcsolatos végleges jogi álláspontjáról tudomást szerezhetett volna, és azt el nem fogadva, azzal szemben 15 napon belül kifogást előterjeszthette volna.

[14] A másodfokú bíróság megítélése szerint a hitelező akkor járt volna el helyesen, hogy ha a közbenső mérleg átvételét követően haladéktalanul megkeresi a felszámolót és információt kér tőle az érintett hitelező igényének besorolása kapcsán kialakított felszámolói álláspontról. Ekkor jutott volna időszerűen abba a helyzetbe, hogy eldönthesse, ezt a felszámolói intézkedést kifogással megtámadja vagy sem. A másodfokú bíróság szerint ez az értelmezés áll összhangban a Kúriának a fellebbezésben is hivatkozott Gfv.VII.30.007/2014/4. számú határozatában írtakkal, amelynek helyes értelme szerint a hitelezőnek tájékozódnia kell a felszámoló sérelmes intézkedésének a körülményeiről.

[15] A fentiek alapján a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a hitelező kifogása elkésett. A felszámoló intézkedése ugyanis az I. számú közbenső mérlegből a hitelező tudomására jutott, a felszámolóval történő kapcsolatfelvétel hiányában pedig az eljárás későbbi szakaszában már nincs lehetőség arra, hogy a hitelező olyan felszámolói intézkedést kifogásoljon, amelyről korábban tudomással bírt.

A felülvizsgálati kérelem

[16] A jogerős végzés ellen a hitelező terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, egyúttal felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet. Felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzésnek az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára utasítását kérte.

[17] Állította, hogy a jogerős végzés sérti a Cstv. 51. § (1) bekezdését, továbbá jogkérdésben eltér a Kúria BH 2015. 29. számon megjelent határozatától.

[18] Az Alaptörvény 28. cikkére utalással hangsúlyozta, hogy a Cstv. 51. § (1) bekezdése nem írja elő, hogy a hitelezőnek a felszámolóval folytatott egyeztetésből kellene tudomást szereznie az intézkedés, illetve mulasztás jogsabálysértő mivoltáról.

[19] Arra is hivatkozott, hogy a jogerős végzésben kifejtettekkel szemben nem az a releváns kérdés, hogy mikor jutott a tudomására az érintett hitelező igényének a besorolása, mert „releváns kérdés az az időpont, amikor a kifogásoló hitelezőnek azok a körülmények jutottak teljeskörűen tudomására, amiből következően az érintett hitelező besorolása jogsértő”. Ez következik a Cstv. 51. § (1) bekezdéséből, amely a kifogás benyújtására rendelkezésre álló határidőt a tudomásszerzéstől számított 15 napban határozza meg. A BH

2015. 29. számon megjelent döntés is azt rögzíti, hogy a felszámolóval szembeni kifogás előterjesztésére rendelkezésre álló határidő akkor kezdődik, amikor a hitelező teljes terjedelmében megismeri a felszámoló intézkedésének a körülményeit. Jelen ügyben az új tényhez nem a közbenső mérlegre tett észrevételek alapján, hanem a földhivatal megkeresésével jutott. Az, hogy a kifogásoló hitelező milyen módon szerez tudomást a releváns tényekről, a kifogás előterjesztésére nyitva álló határidő kezdő időpontjának meghatározása szempontjából közömbös. A közbenső mérleg megismerésekor fel sem merült benne, hogy az érintett hitelező besorolása jogsértő lenne.

[20] A hitelező hangsúlyozta, hogy nem vitásan 2024. április 18-án, a földhivatal tájékoztatásából tudta meg a felszámoló intézkedésének az érintett hitelező igényének besorolásával kapcsolatos körülményeit, nevezetesen, hogy az érintett hitelező végrehajtási joga az adósi ingatlanok esetében csak a felszámolás kezdő időpontja után került bejegyzésre. A jogerős végzés azonban az I. számú közbenső mérleg megismerésének időpontját, nem pedig a felszámoló intézkedésének jogszabálysértő voltáról való tudomásszerzés időpontját vette figyelembe a kifogás előterjesztésére nyitva álló határidő megítélésénél.

[21] A felszámoló és a kifogással érintett hitelező a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős végzés hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[22] A Kúria elsőként rögzíti, mivel az adott esetben a felülvizsgálat kizártságának a Cstv. 6. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 408. § (1) és (2) bekezdésében írt esetei nem állnak fenn, ezért a hitelezőnek a Pp. 409. §-a szerinti engedélyezés iránti kérelmet nem kellett előterjesztenie, a felülvizsgálati kérelem érdemben volt vizsgálható.

[23] A Kúria a jogerős végzést a felülvizsgálati kérelem korlátaira tekintet nélkül, a Pp. 423. § (1) bekezdésében írt kivételszabály alkalmazásával vizsgálta felül, és az alábbiak szerint jogszabálysértőnek találta.

[24] A Kúria előrebocsátja, hogy a felszámoló intézkedésével vagy mulasztásával szemben igénybe vehető kifogás Cstv. 51. § (1) bekezdésében írt határideje elmulasztásának helyes eljárásjogi következményeiről korábban már állást foglalt a Gfv.30.239/2024/6. számú (megjelent BH 2025. 192. számon is) precedenshatározatában. Ebben elvi élel mutatott rá, hogy a kifogás benyújtására biztosított határidő elmulasztását a Cstv. eltérő szabálya hiányában, a Pp. megfelelő alkalmazásával [Pp. 176. § (1) bekezdés i) pont] hivatalból figyelembe veendő pergátló körülménynek kell tekinteni a Cstv. 51. §-a alapján indult eljárásban. Fennállása a Pp. 241. § (1) bekezdés a) pontja szerint az eljárás bármely szakaszában az eljárás megszüntetését kell eredményezze, azt a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 423. § (1) bekezdése értelmében a Kúriának is – a felülvizsgálati kérelem kereteire tekintet nélkül – figyelembe kell vennie.

[25] A jelen ügyben megállapítható volt a kifogás elkésett előterjesztése, ennek megítélésében a Kúria egyetértett a másodfokú bíróságnak a jogerős végzésben részletesen is

kifejtett jogi álláspontjával. A felülvizsgált határozat helytálló indokainak megismétlése nélkül a következőket emeli ki a felülvizsgálati kérelemmel összefüggésben.

[26] A Kúria mindenekelőtt rámutat, hogy alaptanul hivatkozott a hitelező arra, hogy a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős végzés eltér a Kúria Gfv.VII.30.007/2014/4. számú (megjelent BH 2015. 29. számon) határozatától. A felülvizsgálati eljárásban ugyanis – a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 25. §-ára, 32. § (1) bekezdés b) pontjára és 41/B. § (1)-(2) bekezdésére is figyelemmel – csak a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés vizsgálata merülhet fel. A Kúria közzétett határozata alatt főszabály szerint a Kúria 2012. január 1-e után meghozott, a BHGY-ban közzétett határozatait kell érteni. A csőd- és felszámolási nemperes eljárásokban közzétett határozat fogalma azonban ennél szűkebb: mivel a törvény szabályozásából az ilyen határozatok közzététele kötelezően nem következik [Bszi. 163. § (2) bekezdés a) pont], a Kúria közzétett határozata ebben a speciális ügycsoportban a Bszi. 163. § (5) bekezdése alapján 2021. január 1-jétől valósult meg, ezáltal ezt követően értelmezhető. A hitelező felülvizsgálati kérelmében megjelölt kúriai határozat az előzőekben megjelölt okból nem szerepel a BHGY-ban, tartalma emiatt nem volt vizsgálat alá vonható, az attól való eltérésre tehát a hitelező felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul hivatkozott.

[27] A hitelező ezzel kapcsolatos téves felülvizsgálati érvelésével szemben a Kúria hangsúlyozza, hogy következetes ítélkezési gyakorlata szerint a hitelezői igény nyilvántartásba vételével és besorolásával kapcsolatos felszámolói intézkedés egymozzanatú, nem pedig folyamatos aktus, még akkor is, ha a kifogásoló megítélése szerint az intézkedés jogszabálysértő volt, és az ezzel előidézett jogsértő helyzet még nem szűnt meg. Az ilyen felszámolói intézkedéssel szembeni kifogás előterjesztésére nyitva álló határidőt ezért a Cstv. 51. § (1) bekezdésének egyértelmű rendelkezése értelmében – az eljáró bíróságok helyes álláspontjának megfelelően – a sérelmezett intézkedésről való tudomásszerzéstől kellett számítani (Gfv.30.505/2022/6.). A Kúria ettől függetlenül rámutat, hogy a kifogás előterjesztésének törvényi határidejét az egységes bírói gyakorlat szerint (Gfv.VII.30.364/2012/6., Gfv.VII.30.011/2021/3.) a felszámoló folyamatosan fennálló mulasztása esetén is a mulasztásról való tudomásszerzéstől kell számítani, vagyis a kifogás nem a mulasztás teljes időtartama alatt terjeszthető elő. Az a körülmény, hogy a mulasztás esetlegesen e határidő elteltét követően is folyamatosan fennáll, a kifogás előterjesztésének határidejét (lehetőségét) ismételten nem nyitja meg. A Kúria álláspontja szerint ez a jogértelmezés felel meg a Cstv. preambulumban írtaknak, valamint az Alaptörvény 28. cikke szerinti józan észnek és közjónak megfelelő értelmezés elvének.

[28] A jogerős határozat alapjául szolgáló tényállás szerint a felszámoló az érintett hitelező követelését a Cstv. 49/D. §-a alapján biztosított követelésként sorolta be és vette nyilvántartásba, amelyen a felszámolási eljárás során – az időközben elkészült és a bíróság által jóváhagyott I. és II. számú közbenső mérleg mellékletéből megállapíthatóan – nem változtatott. Az I. számú közbenső mérleget és mellékleteit nem vitásan a hitelező is átvette 2022. november 21-én. Az eljáró bíróságok ezért helytállóan állapították meg, hogy a hitelező már ekkor, azaz 2022. november 21-én tudomást szerzett az érintett hitelező hitelezői igényének a besorolásáról, azaz magáról a felszámoló – csak utóbb jogszabálysértőnek tartott – sérelmezett intézkedéséről. Ekkor tehát a téves felülvizsgálati érveléssel szemben nem „csupán a közbenső mérleg megismerésére” került sor. A kifogás előterjesztésére nyitva álló határidőt erre figyelemmel – az eljáró bíróságok helyes álláspontjának megfelelően – ettől az

időponttól kellett számítani, amihez képest a hitelező a kifogását 2024. május 3-án, vagyis nyilvánvalóan elkéssetten terjesztette elő.

[29] A hitelező a felszámoló sérelmezett intézkedéséről való tudomásszerzését követően csak másfél évvel később járt el a földhivatalnál – általa fel nem tárt okból – az ingatlannyilvántartási bejegyzés időpontjának megismerése iránt. A Kúria azonban már a fentiekben hivatkozott Gfv.30.239/2024/6. számú határozatában is kifejtette, hogy a hitelezőt a kifogás előterjesztése körében is terheli a gondos és körültekintő eljárás. A hitelező ezt figyelmen kívül hagyta az indokolatlan késedelmével, hiszen ismeretlen okból utóbb vonta csak kétségbe a felszámolónak az érintett hitelező igényének besorolására vonatkozó intézkedését, amelyről már 2022. november 21-én tudomást szerzett. A hitelező által előadottak érvek miatt ezért nem volt határidőben érkezettnek tekinthető a csupán 2024. május 3-án előterjesztett kifogás.

[30] A hitelező álláspontjának elfogadása teljes mértékben relativizálná a kifogás előterjesztésére nyitva álló törvényi határidőt, hiszen annak elfogadása esetén a hitelező lényegében bármely későbbi időpontban az általa utóbb kétségesnek minősített besorolással kapcsolatban a törvényi határidő figyelmen kívül hagyásával korlátlan ideig terjeszthetne elő kifogást. Ebben az esetben pedig a kifogás előterjesztésének határideje nem a felszámoló sérelmezett intézkedésről való tudomásszerzésével kezdődne, hanem a hitelező teljesen szubjektív tudati állapotától és az abból következő magatartásától, azaz a benne felmerülő kételytől és az annak való utánajárástól függene. A Kúria megítélése szerint éppen a Cstv. 51. § (1) bekezdésének az ilyen jellegű értelmezése az, amely nem felel meg az érintett jogszabályhely céljának, valamint az Alaptörvény 28. cikke szerinti józan észnek és közjónak megfelelő értelmezés elvének.

[31] A Kúria végül csak utal arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott eseti döntés alapjául szolgáló tényállásból megállapíthatóan az ottani esetben a hitelező a bíróságnál és a felszámolónál folyamatosan jelezte a megítélése szerint a jogszabályoknak megfelelő állapotot, azonban csak utóbb, a bíróság egy később meghozott végzése folytán vált ismertté számára a felszámoló jogszabálysértő intézkedése. Tehát a hitelező akaratán kívül eső, külső, objektív körülmény (a bírósági végzés meghozatala) eredményezte, hogy adott legyen minden olyan feltétel, amely megteremtette a lehetőségét a kifogás előterjesztésének. A jelen esetben azonban – a fentiek szerint – ilyen, a hitelező megfelelő és kellően gondos eljárását akadályozó körülmény nem ismert, illet a hitelező még a felülvizsgálati kérelmében sem adott elő. A hitelező részéről ezért nem állapítható meg a tőle is elvárt gondos és körültekintő eljárás tanúsítása, továbbá az sem, hogy bármilyen objektív körülmény akadályozta volna őt abban, hogy a földhivataltól tájékoztatást kérjen. Mindezen késedelemnek, ideértve a kifogás előterjesztését is – egyéb megjelölt ok hiányából következően – kizárólag szubjektív indokai voltak, amelyek nem változtathatnak a Cstv. 51. § (1) bekezdésében meghatározott törvényi határidő számításának kezdő időpontján, sem pedig az annak előterjesztésére nyitva álló 15 napos határidőn.

[32] A Cstv. 51. § (1) bekezdésének megsértése nélkül jutottak ezért az eljáró bíróságok arra a következtetésre, hogy a hitelező elmulasztotta a kifogás előterjesztésére nyitva álló határidőt, így kifogása elkésset. Ez azonban a már részletezettek szerint kizárta a kifogás érdemi elbírálását, ebből az okból tehát a bíróságoknak a kifogást vissza kellett volna utasítaniuk, illetve az eljárást meg kellett volna szüntetniük.

[33] A kifejtettek értelmében a Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdésében írt kivételszabályt alkalmazta és a Cstv. 6. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontjában írt perakadály miatt a Pp. 405. § (1) bekezdése, 379. §-a és 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogerős végzést – az elsőfokú végzésre kiterjedően – teljes egészében hatályon kívül helyezte és az eljárást hivatalból megszüntette.

[34] A Kúria a Pp. 405. § (1) bekezdése, 364. §-a folytán alkalmazandó Pp. 85. § (1) bekezdése alapján kötelezte a hitelezőt a felszámoló ügyvédi munkadíjból álló másodfokú eljárási költségének megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj áfával növelt összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (4) és (5) bekezdése, illetve 4/A. §-a alapján a felszámítástól eltérően, mivel meg nem határozható ügyértékű nemperes eljárásról van szó és a kifogás érdemi elbírálására nem került sor, mérsékelt összegben határozta meg. A felszámoló az elsőfokú eljárási költségét, az érintett hitelező pedig az első- és a másodfokú eljárási költségét a Pp. 81. §-ában foglaltaknak megfelelően nem számította fel, ezek viseléséről ezért a Kúria nem rendelkezhetett. Ugyancsak nem rendelkezhetett a Kúria a Pp. 81. §-a és 82. § (3) bekezdése értelmében a felszámoló és a kifogással érintett hitelező részére felülvizsgálati eljárási költség megfizetéséről sem, mert felülvizsgálati eljárási költségét az érintett hitelező felülvizsgálati ellenkérelmében egyáltalán nem, míg a felszámoló szabályosan nem számította fel. Utóbbi az érvényesíteni kívánt ügyvédi munkadíj konkrét összegének megjelölése nélkül a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2004. (XII. 9.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése alapján kérte az ügyvédi munkadíja megállapítását, tekintettel arra, hogy a jelen eljárásban a pertárgy meg nem állapítható értékű. E szabályok alkalmazásához a költségfelszámításban vagy az érvényesíteni kívánt ügyvédi munkadíj konkrét összegét kell megjelölni, vagy ennek hiányában legalább a számítás alapját képező időráfordítást kell szerepeltetni ahhoz, hogy az érvényesíteni kívánt, azaz felszámított ügyvédi munkadíj összege meghatározható legyen. A felszámoló azonban ezeket nem közölte. A fentiek alapján nem volt megállapítható, hogy a felszámoló és az érintett hitelező konkrétan milyen összegű ügyvédi munkadíjat kívánt felszámítani a felülvizsgálati eljárásban, az ekként felszámítani elmulasztott költséget ezért a javukra figyelembe venni nem lehetett.

[35] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a hitelező az általa megfizetett illetéket visszaigényelheti az adóhatóságtól, amiről a Kúria az adóhatóságot határozata egy példánya megküldésével az elsőfokú bíróság útján értesíti [Itv. 80.§ (1) bekezdés i) pont, 81. § (2) bekezdés, 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet]. A Kúria tájékoztatja a hitelezőt, hogy az illeték visszatérítése iránt az adóhatósághoz kérelmet kell előterjesztenie.

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[37] A végzés ellen a felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

[38] A felszámoló jogszabálysértő intézkedésével vagy mulasztásával szemben biztosított kifogás benyújtására nyitva álló határidő elmulasztása esetén a Cstv. 6. § (3) bekezdése folytán a polgári perrendtartásnak a perindítási határidő elmulasztására [Pp. 176. § (1) bekezdés i) pont] mint perakadályra vonatkozó szabályát kell megfelelően alkalmazni. A kifogást tehát az elkésettsége esetén vissza kell utasítani, ha pedig a bíróság az elkésettséget csak a kifogásnak a felszámoló részére történt kézbesítését követően észleli, a kifogás tárgyában indult eljárást az eljárás bármely szakaszában meg kell szüntetni.

Budapest, 2026. február 3.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István s.k. előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró